

ISSN 2307-6291

ЗБІРНИК

**МАТЕРІАЛІВ ІV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ
СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ»**

КРЕМЕНЧУК 2016

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО
КРЕМЕНЧУЦЬКА МІСЬКА РАДА
ФІНАНСОВЕ УПРАВЛІННЯ ВИКОНКОМУ КРЕМЕНЧУЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ У
М. КРЕМЕНЧУЦІ**

ISSN 2307 – 6291

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ ІV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ «ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ
ГОСПОДАРЮВАННЯ»**

(Посвідчення № 564 від 02.11.2015 р.)

**СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ ІV ВСЕУКРАИНСКОЙ НАУЧНО -ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ «ФИНАНСОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ
СУБЪЕКТОВ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ»**

(свідоцтво про реєстрацію УкрІНТЕІ № 564 від 02.11.2015 р.)

**Кременчук
18–20 лютого 2016**

УДК 336.1/.7:334.012.4
ББК 65.26

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського,
протокол № 7 від 25.02.2016.*

Редакційна колегія:

Глухова Валентина Іванівна – к.е.н., доц., зав. кафедри фінансів і кредиту;
Касич Алла Олександрівна – д.е.н., проф., зав. кафедрою обліку, аналізу і аудиту КрНУ імені Михайла Остроградського
Шаповал Людмила Петрівна – к.е.н., доц. кафедри фінансів і кредиту;
Хоменко Людмила Миколаївна – к.е.н., доц. кафедри фінансів і кредиту;
Крот Людмила Миколаївна – к.е.н., доц. кафедри фінансів і кредиту;
Загірняк Денис Михайлович - к.е.н., доц. кафедри фінансів і кредиту;
Ховрак Інна Вікторівна – к.е.н., доц. кафедри фінансів і кредиту;
Волошина Оксана Василівна - ст. викладач кафедри фінансів і кредиту;
Петченко Марина Валентинівна – к.е.н., доц. кафедри фінансів і кредиту.

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Редакція не завжди поділяє думку та погляди авторів. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

Збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції «Фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання». – Кременчук, 2016. – 171 с.

У збірнику розглянуто теоретичні та практичні аспекти фінансового забезпечення діяльності суб'єктів господарювання, окреслено основні тенденції розвитку системи фінансового забезпечення на мікро- та макрорівнях. З'ясовано стан та перспективи розвитку фінансово-кредитної системи, бюджетної системи, охоплено коло актуальних проблем у сфері фінансового посередництва, інформаційних технологій в фінансах та обліково-аналітичної роботи підприємств.

ISSN 2307-6291

УДК 336.1/.7:334.012.4
ББК 65.26

© Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського, 2016

СЕКЦІЯ 1

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

- 1. Вербицька Г. Л.** Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів
*МЕТОДИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ВІТЧИЗНЯНИХ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ* 10
- 2. Вовк А. П.** Вінницький торговельно-економічний інститут Київського
національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця. Науковий
керівник: ст. викладач Давидюк Л. П.
*ВПЛИВ ДІЯЛЬНОСТІ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ НА ЕКОНОМІКУ
УКРАЇНИ* 11
- 3. Головенко І. П.** Національний університету ДПС України
*ІНВЕСТИЦІЙНІ ПЕРСПЕКТИВИ ВІТЧИЗНЯНИХ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ
ФОНДІВ* 12
- 4. Давидова К. В.** ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені
Вадима Гетьмана», м. Київ. Науковий керівник: к.е.н., професор Поддєрьогін А. М.
*ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ОБОРОТНОГО КАПІТАЛУ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА
ФІНАНСОВИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВ ЦУКРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ* 14
- 5. Єщенко М. Г.** ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»,
м. Слов'янськ
*ІСТОРИОГРАФІЯ АНАЛІЗУ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СИСТЕМИ
ДОВУЗІВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ У ВНЗ УКРАЇНИ* 16
- 6. Корабахіна А. Ю.** Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв. Науковий керівник: д.е.н., професор Сіренко Н. М.
*ФОРМУВАННЯ ТРАНСАКЦІЙНИХ ВИТРАТ ПІД ВПЛИВОМ РИЗИКІВ
ДІЯЛЬНОСТІ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ* 19
- 7. Коритько Т. Ю.** Інститут економіки промисловості НАН України
*ДОДАНА ВАРТІСТЬ ВИСТУПАЄ ОСНОВОЮ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ
ДЕРЖАВИ* 21
- 8. Кукель Г. С.** Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця.
Науковий керівник: д.е.н. професор Мороз О. В.
*СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОДАТКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ
СУЧАСНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ* 23
- 9. Максименко А. В.** ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені
Вадима Гетьмана», м. Київ
ТРАНСФЕРТНА ЦІНА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОДАТКОВОЇ ОПТИМІЗАЦІЇ ТНК 25
- 10. Марченко А. А., Марченко К. А.** Кременчуцький національний університет
імені М. Остроградського, м. Кременчук. Науковий керівник: к.е.н., доцент
Хоменко Л.М.
ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ КАПІТАЛЬНИХ ВКЛАДЕНЬ 27
- 11. Петченко М. В.** Кременчуцький національний університет імені
М. Остроградського, м. Кременчук
*ГЕНЕЗИС ВАРТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ
ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА* 28
- 12. Покорницька К. В.** Науково-дослідний економічний інститут, м. Київ. Науковий
керівник: д.е.н., професор Дрига С. Г.,
*ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК
ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ПІДПРИЄМСТВА* 30

частину функцій реалізували заклади середньої освіти, а іншу – вищі навчальні заклади.

Ґрунтовний аналіз наукової, психолого-педагогічної, історичної літератури, архівних джерел, періодичних видань дозволив виділити п'ять етапів становлення та розвитку системи вітчизняної довузівської підготовки.

Отже, вищі навчальні заклади у досліджуваному періоді зазнали суттєвих змін у змісті, формах, методах і технологіях навчання слухачів відповідно до реформаційних процесів у системі освіти, що позитивно вплинуло на розбудову різних галузей народного господарства та досягнення наукової думки.

Література:

1. Вища школа Української РСР за 50 років: у 2 ч. – К. :Вид-во Київ. ун-ту, 1967. – Ч. 1. – 395 с.
2. Майборода В.К. Вища педагогічна освіта в Україні. Історія, досвід, уроки (1917-1985 рр.): [монографія] / В.К.Майборода. – К., 1992. – 196 с.
3. Народна освіта України. Установи професійної освіти на 1 листопада 1928 та 1929 рр., арк. 92.
4. Народна освіта України. Установи професійної освіти на 1 листопада 1928 та 1929 рр. арк.36.
5. Подготовительные отделения и подготовительные курсы при высших учебных заведениях // Высшая школа. – Сборник основных постановлений, приказов и инструкций . – Москва, «Высшая школа», 1978, часть I, С. 107–110.
6. Радянське будівництво на Україні в роки громадської війни (1919-1920). Збірник документів і матеріалів, арк. 169-170.
7. Субтельний О. Україна: історія. / О. Субтельний // Пер. з англ. В. Звизняцьковський, Г. Касьянова. – К: Либідь, 1994. – 736 с.
8. ЦДАЖР УРСР ф.166, оп. 15, т. 5, спр. 7437, арк. 28.
9. ЦДАЖР УРСР, ф.166, оп.1, спр. 932, арк. 82.

ФОРМУВАННЯ ТРАНСАКЦІЙНИХ ВИТРАТ ПІД ВПЛИВОМ РИЗИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Корабахіна А. Ю.

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

Науковий керівник: д.е.н., професор Сіренко Н. М.

Невизначеності, властиві підприємницькій діяльності, породжують сукупність ризиків, які можуть стати загрозою для функціонування підприємства, і навіть призвести до банкрутства. Так, якщо в результаті оцінки ризиків, що супроводжують процес реалізації трансакцій, не виключити їх негативний вплив, то можна стверджувати про наявність трансакційних витрат.

Аналізуючи підходи до класифікації ризиків діяльності сільськогосподарських підприємств, варто виділити такі їх види як виробничий, ринковий, фінансовий, інституційний та людський.

Виходячи з сутності категорії «трансакція», відмітимо, що виробничий ризик, пов'язаний з мінливістю природних умов, використанням нових сортів сільськогосподарських культур, нових кормових ресурсів, впровадженням у виробництво більш ефективної техніки та обладнання, є характерним процесу виробництва, і тому більше впливає на розміри трансформаційних (виробничих) витрат підприємства.

Інституційне середовище визначається правовою й адміністративною інфраструктурою, у межах якої приватні підприємці, компанії і уряд взаємодіють з метою створення добробуту нації. Якість інституційного середовища суттєво впливає на

конкуреноспроможність і економічне зростання. Вона позначається на інвестиційних рішеннях та організації виробництва, а також впливає на те, у який спосіб суспільство розподіляє вигоди й витрати щодо реалізації програм і стратегій розвитку [1].

Аналізуючи вітчизняне інституційне середовище, необхідно наголосити на неефективності діяльності його основних суб'єктів, зокрема державних інституцій. Відповідно до рейтингу Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ) за індексом глобальної конкуреноспроможності 2015-2016 в Україні до причин недосконалості функціонування інституцій можна віднести марнотратство у бюджетних видатках; низьку ефективність правової системи у врегулюванні спорів та оскаржувані регуляторних актів; залежність судової системи від влади, бізнесу та приватних осіб; розповсюджену практику хабарництва. В підсумку, сільськогосподарське підприємство, здійснюючи свою діяльність в таких умовах несе значні транзакційні витрати від опортуністичної поведінки, на захист прав власності, оплату адміністративних, судових та інших державних послуг.

Прояв людського ризику в процесі діяльності сільськогосподарських підприємств полягає не тільки у недостатній компетенції його управлінського апарату, а й у недобросовісності контрагентів. Так, недотримання умов контрактів веде до збільшення витрат на страхування ризиків їх невиконання, на запобігання порушення платіжної дисципліни контрагентами, на одержання інформації про ефективність роботи працівників (контрагентів) тощо.

Ринковий ризик виражається в коливаннях на ринках, учасниками яких є підприємства (ринки матеріальних ресурсів, ринки збуту). До таких коливань можна віднести зміни цін на ресурси або продукцію, зміни конкурентного середовища, зміни умов постачань або продажів тощо. В результаті вказані чинники здійснюють вплив, що спричинює відхилення на витрати виробництва, і вартість реалізованої продукції. Група ринкових ризиків може бути розбита на наступні складові:

а) ризик постачання, він виникає в процесі забезпечення виробництва матеріальними ресурсами, його причинами можуть виступати зміни цін, порушення договорів постачання, загальна нестабільність ринку, зміна кількості доступних ресурсів;

б) збутовий ризик, що виникає у момент переходу прав власності на матеріальні ресурси до контрагента організації, є виразом цінових коливань, доступністю ринків або їх сегментів, дотримання договорів продажу [2].

Наслідки ринкових ризиків, притаманних діяльності сільськогосподарських підприємств, найбільше проявляється у вигляді витрат на обмін правами власності, зокрема через недосконалі контрактні відносини, відсутність повної інформації про певний сегмент аграрного ринку, форс-мажорні обставини бізнес-середовища. Проте транзакційні витрати можуть мати місце і до моменту настання ринкових ризиків, що пов'язано з пошуком мінімальної ціни закупівлі сировини та інформації про її якість, проведенням маркетингових досліджень, рекламних кампаній тощо.

Фінансовий ризик виникає під час фінансової діяльності чи виконання фінансових угод. До фінансових ризиків належать: валютні, інфляційні, дефляційні, ліквідності, інвестиційні. Серед інвестиційних ризиків доцільно виділяти: ризик прямих фінансових втрат, ризик невикористаних можливостей, процентний ризик, кредитний та портфельний ризику [3]. Нейтралізація негативного впливу фінансових ризиків на діяльність сільськогосподарських підприємств полягає у реалізації стратегії їх утримання за рахунок транзакційних витрат на хеджування інвестиційних ризиків, страхування на випадок банкрутства банку або контрагента, відстеження потоків ринкової інформації та ін.

Склад зазначених транзакційних витрат сільськогосподарських підприємств залежно від видів ризику може бути доповнений, адже трансформаційні процеси, притаманні вітчизняному агропромислому комплексу постійно супроводжуються змінами в структурі інституціонального середовища та ринковій інфраструктурі, що суттєво впливає на ефективність реалізації транзакцій.

Література:

1. Звіт про конкурентоспроможність України 2013. Назустріч економічному зростанню та процвітання. – Фонд «Ефективне управління», Всесвітній Економічний Форум, 2013 [Електронний ресурс]. – Опубліковано Фондом «Ефективне Управління». – 232 с. – Режим доступу : <http://competitiveukraine.org.ua/ua/reports/2013>
2. Навроцький С. Систематизація ризиків сільськогосподарських підприємств/ С. Навроцький / Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2008. – №105. – С. 17-21.
3. Подольчак Н. Ю. Управління фінансовими ризиками на підприємствах // Науковий вісник Волинського державного університету ім. Лесі Українки. Серія: економічні науки. – 2001. – №3. – С. 275-279.

ДОДАНА ВАРТІСТЬ ВИСТУПАЄ ОСНОВОЮ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Коритько Т. Ю.

Інститут економіки промисловості НАН України

Без збільшення обсягів валового внутрішнього продукту не можливо вирішити питання щодо підвищення рівня конкурентоспроможності промислових підприємств до рівня розвинених країн.

Оскільки внесок окремо взятого підприємства у ВВП оцінюється за доданою вартістю виробленої ним продукції, для вирішення завдання значного збільшення ВВП в масштабі країни підприємствам необхідно здійснювати управління цим показником з тим, щоб забезпечити його істотне зростання. Додана вартість виступає основою розвитку економічною розвитку держави. Отже, величина доданої вартості може виступати критерієм оцінки інвестиційної активності підприємства.

На сьогоднішній день додана вартість підлягає досить серйозному вивченню як в Україні, так і за кордоном. Проте чіткого формулювання даного поняття, а також його змісту і складу немає, оскільки різні автори дотримуються різноманітних теорій відносно даної категорії.

При цьому під економічною категорією додана вартість підприємства розуміється різниця між вартістю підприємства інфраструктури кластера розрахованою прибутковим підходом і вартістю підприємства інфраструктури кластера розрахованої порівняльним підходом [1].

На думку В.М. Лисюка [2] додана вартість розраховується як сума рентних платежів, заробітної плати, амортизації необоротних активів та секторного прибутку від реалізації продукції (надання послуг).

Під доданою вартістю мається на увазі цінність, визначена у вартісному виразі в ринкових цінах, яка додана до початкової ринкової вартості товару (матеріалу) в процесі його обробки, переробки, просування на ринок [3].

Згідно з методикою Державного комітету статистики, додана вартість – утворені первинні доходи, отримані в результаті безпосередньої участі у процесі виробництва. Згідно з КВЕД, валова додана вартість – це вартість валової виробленої продукції за відрахуванням вартості витрат на сировину та матеріали, а також інших витрат проміжного споживання [4].

Відповідно з економічним змістом показника «додана вартість» являє собою приріст вартості матеріальних ресурсів, придбаних і витрачених в рамках виробничого процесу на величину вартості засобів праці і праці працівників підприємства. Отже, різниця між виручкою від реалізації продукції (у фактичних цінах) і величиною

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Редакція не завжди поділяє думку та погляди авторів. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

Збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції «Фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання». – Кременчук, 2016.– 171 с.

У збірнику розглянуто теоретичні та практичні аспекти фінансового забезпечення діяльності суб'єктів господарювання, окреслено основні тенденції розвитку системи фінансового забезпечення на мікро- та макрорівнях. З'ясовано стан та перспективи розвитку фінансово-кредитної системи, бюджетної системи, охоплено коло актуальних проблем у сфері фінансового посередництва, інформаційних технологій в фінансах та обліково-аналітичної роботи підприємств.

ISSN 2307-6291

УДК 336.1/.7:334.012.4
ББК 65.26

© Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського, 2016